

Cảm nghĩ của em về người mẹ kính yêu

Author : vanmau

Cảm nghĩ của em về người mẹ kính yêu

Bài làm

"Bàn tay mẹ bế chúng con

Bàn tay mẹ chăm chúng con

Cơm con ăn, tay mẹ nấu

Nước con uống, tay mẹ đun

Trời nóng bức, gió từ tay mẹ con ngủ ngon

Trời giá rét, cũng vòng tay mẹ ủ ấm con

Bàn tay mẹ vì chúng con

Từ tay mẹ con lớn khôn"

(Bùi Đình Thảo)

Đây là những lời hát ngây thơ mà hồi nhỏ tôi thường hay hát, tôi nghĩ đó chỉ là một bài hát bình thường. Nhưng hôm nay, lúc mẹ tôi vô tình hát lên vài lời, nó như những giọt sương lấp lánh đọng lại rồi thấm dần vào trái tim tôi và tôi chợt òa khóc như một đứa trẻ. Khóc vì tôi còn có mẹ, còn được che chở, ôm ấp trong bàn tay của mẹ. Mẹ là điều hạnh phúc nhất cuộc đời của tôi. Đó chính là món quà quý báu, thiêng liêng mà tạo hóa ban tặng cho tôi.

Trong cuộc đời này, có ai lại không được lớn lên trong vòng tay của mẹ, được nghe tiếng ru hời ầu ơ ngọt ngào, có ai lại không được yên giấc trong gió mát tay mẹ quạt mỗi trưa hè oi ả.

Những buổi đêm giá rét, con cuộn tròn trong vòng tay của mẹ như những chú mèo cuộn tròn trong tấm chăn hoặc chiếc hộp giấy, ấm áp, yên giấc đến sớm mai. Khi sớm mai thức dậy, bàn tay ấy lại lụi hụi chuẩn bị bữa cơm, chén xôi, tô mì... cho con. Những lúc chúng con học trên trường, thì ở nhà bàn tay mẹ lại tần tảo lúc trời nắng gắt vào mùa hạ, hay lặn lội lúc mưa phùn, gió đông, để chuẩn bị kịp buổi cơm thường nhật trước khi con đi học về. Những cơn mưa bất chợt ào đến, mẹ lại vội vàng mang áo mưa lên cho con, bàn tay rám nắng ấy cố giữ cho chiếc áo mưa thật khô ráo. Những buổi đông đến trường, gió mùa Đông Bắc tràn về cùng với cái lạnh khắc nghiệt. Quàng trên mình những chiếc khăn len, hay những tấm áo ấm, đâu

Tài liệu này thuộc bản quyền của <https://vantonghop.com>. Mọi chi tiết xin liên hệ: <https://vantonghop.com>

ai nghĩ rằng những thứ giữ mình ấm cúng trong mùa đông giá lạnh đều là bàn tay của mẹ làm ra. Nhớ những hôm trái gió, trở trời, lên cơn sốt cao, bàn tay mẹ âu yếm, chăm nom con suốt

đêm, ánh mắt hiền dịu, chan chứa tình yêu hằng mong con mau lành bệnh. Ôi! Tất cả những điều ấy, mẹ làm vô điều kiện vì con. Chẳng bao giờ con nghe mẹ than phiền, hay kể công. Tấm thân cò ấy lặn lội, vất vả sương nắng hằng ngày để mang hạnh phúc, niềm vui đến cho con. Và trong cuộc đời này, không ai yêu con bằng mẹ, có ai suốt đời vì con giống mẹ, có ai sẵn sàng sẻ chia ngọt bùi cùng con như mẹ.

Nếu có ai hỏi rằng: *"Nơi yên bình nhất ở đâu?"* thì con chắc chắn sẽ trả lời là vòng tay của mẹ, bàn tay mẹ đã dìu dắt con khôn lớn, ôm ấp che chở chúng con. Vì con mà tay mẹ dần khô ráp và chai sần. Chúng ta không thể dang rộng vòng tay ôm lấy bầu trời cũng giống như không thể diễn tả hết tình yêu bao la, thiêng liêng của mẹ.

Đôi lúc, con chỉ muốn mình đủ can đảm để nói thật rõ ba từ: *"Con yêu mẹ!"*